

**PROTOKOL O JEDNÁNÍ
před soudem prvního stupně**

Obvodní soud pro Prahu odd. 18 C
10

dne: 25. září 2007

Věc:

žalobkyně : **České dráhy, a. s.**

žalovaný : **Jakub Turek**

o **zaplacení 5937,- Kč s přísl. - náhrada škody**

Přítomni od soudu:

Předseda senátu (samosoudce): **Mgr. Miroslava Sixtová**
Zapisovatel: **Eva Rosůlková**

K jednání se dostavili:

1. žalobkyně: **České dráhy, a. s., Nábř. L.Svobody 1222, 110 15 Praha 1**

2. zástupce žalobkyně :

**Mgr. Markéta Cebrovská – is JUDr. Pavel Novák - osobně –
totožnost dle ČAK č. K 32949**

plná moc ze dne subst. 20. 1. 2007

č.l. spisu 38

3. žalovaný : **Jakub Turek, Sněženková 3395/2, 106 00 Praha 10**
osobně **OP č. : 109102465**

4. zástupce žalovaný :

**JUDr. Hana Benešová – osobně – totožnost dle ověřena dle
průkazu ČAK č. 03097**

plná moc ze dne 24. 9. 2007

č.l. spisu

5.

Jednání zahájeno v **13:00** hodin.

Zástupce žalovaného do spisu zakládá plnou moc ze dne 24. 9. 2007.

K dotazu soudu účastníci uvádějí, že v mezidobí nedošlo ve věci k žádným změnám, účastníci doposud věc nevyřešili mimosoudní cestou.

Zástupci žalovaného se krátkou cestou předává vyjádření žalobkyně ze dne 20. 9. 2007.

Čte se usnesení MS v Praze na č.l. 43 spisu ze dne 22. 2. 2007

Dále se čte vyjádření žalobkyně – podání ze dne 20. 9. 2007

Žalovaný k vyjádření žalobkyně uvádí, že má stále zato, že se žalobkyně řádně uzavřel smlouvu o přepravě tím, že si zakoupil jízdenku a pokladní mu bylo sděleno, že ohledně přepravy kola zaplatí jízdenku ve vlaku a že může s předmětným kolem odjet. Dále poukazuje na to, že ačkoliv tady došlo k nějaké nehodě ohledně přepravy předmětného kola, kolo spolu se žalovaným bylo přepraveno do cílové stanice, této skutečnosti byli přítomni jak průvodčí vlaku, tak výpravčí ve stanici Masarykovo nádraží, tak policisté, kteří byli k věci přivolaní, tak revizoři Českých drah. S ohledem na shora uvedené proto žalovaný nevidí stále jediný důvod proč by měl hradit žalobkyně nějaké další náklady, když dle jeho názoru rozhodně nedošlo k tomu, že by zapříčinil vznik nějakých dalších platebních povinností.

Zástupce žalobkyně k dotazu soudu uvádí, že svůj nárok na zaplacení částky za zpoždění vlaku opírá o příslušné ustanovení v přepravním předpise, který je citován v rámci vyjádření s tím, že má zato, že k předmětnému zpoždění vlaku došlo z důvodu chování žalovaného, který kolo připevnil ve vagoně a bránil tím v průchodu uličkou a v přístupu na WC a z těchto důvodů se proto zaměstnanci žalobkyně snažili tento stav odstranit, což se jim však nepodařilo a tím došlo ke zpoždění vlaku. Ačkoliv přiznává, že je paradoxní, že nakonec tedy kolo bylo přepraveno tak, jak bylo žalovaným do předmětného vozu postaveno až do cílové stanice, je pravdou, že správně by žalobkyně neměla vlak vypravit vůbec z důvodu porušení bezpečnostních předpisů a škoda by pak byla podstatně vyšší.

K dotazu soudu zástupce žalobkyně uvádí, že neexistuje žádný právní předpis, který by umožňoval a opravňoval zaměstnance žalobkyně k zastavení vlaku, resp. k jeho nevypravení s tím, že ke zpoždění vlaku došlo proto, že zaměstnanci žalobkyně reagovali na chování žalovaného, který odmítl kolo přepravit jiným způsobem či si počkat na jiný vlak a toto jeho chování zapříčinilo zpoždění vlaku. Dále uvádí, že se v daném případě jedná o kumulaci dvou sankcí, kdy byl žalovaný sankcionován jednak za porušení přepravních podmínek a dále žalovanému byla vyúčtována přírážka za nepovolené zdržení vlaku ve výši 500,- Kč spolu s náhradou za zpoždění rychlíku ve výši 5400,- Kč.

Dále zástupce žalobkyně soudu předkládá ofoceně části traťového jízdního řádu platného pro rok 2003/2004 s tím, že v úvodu jízdního řádu se nachází označení vlaků, mimo jiné i Euro City, Inter City, Expres, které jsou vedeny jako vlaky vyšší kvality a dále je zde označení rychlík – R. Žalovaný si tedy měl prostudovat jízdní řád a vyhledat si vlak, který by připouštěl přepravu jízdního kola tak, jak požadoval žalovaný. Na další stránce ofoceného jízdního řádu je pak přesně vyznačen spoj, kterým jel tehdy žalovaný, tj. Praha – Masarykovo nádraží – Lovosice a z označení vlaku je zde vidět, že se jednalo o rychlík. Spolu s označením kufru, které symbolizuje uschování kola v průběhu přepravy.

Dále zástupce žalobkyně k dotazu soudu uvádí, že je pravdou, že v době, kdy si žalovaný zakupoval jízdenku k přepravě, nemohla pokladní vědět, že předmětný vlak již bude plný a nebude zde možné přepravovat další kolo. Poukazuje však na to, že žalovaný v tento okamžik uzavřel smlouvu pouze o přepravě své osoby s tím, že teprve zakoupením jízdenky ohledně přepravy kola, byl uzavřen smluvní vztah i na přepravu kola, což následovalo až následně. Ačkoliv se může zdát toto řešení jako nešťastné, žalobkyně nemá jinou možnost jak takovouto situaci řešit, když dopředu samozřejmě nemůže vědět kolik kol, resp. jaká kapacita bude pro daný spoj přípustná či naplněná.

Z označení vlaku v jízdním řádu pak vyplývá, že vlaky Euro City, Inter City se nezařazují a nespádají pod kategorii rychlíků, ale jedná se o vlaky vyšší kvality.

Žalovaný k tomu, co uváděla žalující strana a k tomu, co předložila soudu k důkazu uvádí, že v první řadě je pravdou to, že v daném případě se nejednalo pouze o jeho kolo, jak by se mohlo zdát z celé projednávané věci, ale jednalo se o 2 kola, přičemž druhé kolo bylo manželky žalovaného, kterou žalobkyně nežaluje, dále pak uvádí, že rozhodně není pravdou, že by kola nějakým způsobem vadila při přepravě, že by bránily v přestupu do druhého vagonu, či že by bránily v přístupu na WC. Kola byla postavena do přední části vagonu na tzv. představek s tím, že předtím už byla pouze lokomotiva s tím, že tento způsob je zcela běžný při přepravě kol v jiných vlcích, což bylo žalovanému známo z jiných jízd na českých drahách. Rovněž není pravdou, že by nebyl přístup na WC, když samozřejmě chodbičky jsou přizpůsobeny tomu, aby se na těchto mohly přepravovat i jiné věci, aniž by to bránilo v provozu či v přístupu na WC. Zároveň poukazuje na nesrovnatelnost předpisů žalobkyně, které se mění každou chvíli a žalovaný jakožto běžný zákazník žalobkyně, který uzavírá smlouvu při zakoupení lístku samozřejmě může velice těžko v tento okamžik mít nastudovány všechny předpisy, případně jejich změny tak, aby mu bylo zcela jasné co v daném případě s přepravou souvisí, či co si může či nemůže dovolit. Zároveň podotýká, že rozhodně není žádným příležitostným cestovatelem, naopak že využívá služeb drah docela často a ví o tom, že se jednotlivé předpisy mění velice často a s tím i podmínky, za jakých je možno přepravu kola provést. Uvádí, že např. k dnešnímu dni již platí úplně něco jiného. Dále poukazuje i na chování průvodčí vlaku, která nebyla schopna žalovaným vysvětlit z jakého důvodu nemohou mít kola přepravována ve vagonu, prostě řekla, že to tak nejde s tím, že si můžou kola poslat nějakým náhradním způsobem či vlakem, avšak žalobkyně jim nemůže garantovat, že ty kola obdrží ještě v ten samý den, resp. že je naloží teprve tehdy, až budou mít nějaké volné místo ve vlaku.

Zástupce žalovaného pak k předloženým výpisům z jízdního řádu a podmínkám přepravy, které založila žalobkyně do spisu namítá, že z uvedeného znění rozhodně nevyplývá, že by to tak muselo být, je zde doslova uvedeno, že v případě, že je zde symbol kufr, je možno jízdní kolo během přepravy uschovat ve voze označeném stejným symbolem. Z tohoto důvodu tedy plyne, že se rozhodně nemůže jednat o předpis, který by jasně zakazoval to, aby cestující měl kolo u sebe s tím, že toto ustanovení spíše dává možnost volby s tím, že zákazník, který nechce mít kolo u sebe a nechce se o toto starat, tak že ho může dát k přepravě do speciálního vagonu.

Zástupce žalobkyně pak uvádí, že spatřuje příčinnou souvislost mezi jednáním žalovaného a zpožděním vlaku, k němuž došlo z důvodu chování žalovaného a žalobkyně vznikla škoda, což upravují přepravní podmínky ve svém ustanovení ohledně sankcí, kde je přesně vyčísleno, kolik jsou cestující v takovémto případě povinni zaplatit za zpoždění vlaku. Z tohoto důvodu je zcela irelevantní kde kolo ve vlaku stálo, zda bránilo vstupu či nebránilo do dalšího vagonu, podstatou věci je, že žalovaný porušil přepravní podmínky, v tomto vlaku nebylo možno kolo takto přepravovat, tuto skutečnost si měl zjistit a z těchto důvodů proto žalobkyně považuje svůj nárok za zcela oprávněný.

K důkazu se čte :

- podmínky přepravy jízdních kol ve vlcích Českých drah
- výpis z traťového jízdního řádu 2003/2004 za období 4/12 2003 do 12/12 2004, které upravuje předmětný vlak, kterým byla provedena přeprava

- oznámení o závadách ze dne 14. 8. 2004 sepsána průvodčí M. Kořínkovou

K dotazu žalovaný uvádí, že předmětné zavazadlové lístky byly žalovanému a jeho manželce prodány v okamžiku, kdy bylo rozhodnuto o tom, že vlak bude pokračovat do cílové stanice a prodala jim je průvodčí sama o sobě.

Zástupce žalobkyně k dotazu soudu uvádí, že adresu svědkyně průvodčí Kořínkové soudu sdělí ve lhůtě 1 týdne.

K dotazu soudu účastníci uvádějí, že nemají žádné další důkazní návrhy.

Vyhlášeno

u s n e s e n í

Jednání se za účelem předvolání svědkyně průvodčí předmětného spoje M. Kořínkové a provedení jejího svědeckého výslechu odročuje na

8. listopadu 2007 ve 13,00 hod. do č. dv. 1.324

což přítomní berou na vědomí, dostaví se bez obeslání.

Skončeno, podepsáno 14,05 hod.